

נבר לא ילדה

ברונה אפרסינדה וסקוסלדס (משמאל) ונילי טל, "ברונה הפעוטה שנחטפה"

סיפור האימוץ של ברונה, הילדה מברזיל שהוחזרה אחרי שנתיים אצל הוריה המאמצים בלוד להוריה הביולוגיים מברזיל ב-1988, הוא מקרה מבחן לסוגיות אתיות. "ברונה, הפעוטה החטופה מברזיל", סרטה של נילי טל שישודר הלילה בערוץ 2, מפגיש את הצופים עם הילדה שעמדה במרכז סדר היום הציבורי במשך שבועות וכיום היא בעצמה אם לבנים.

ברור מהסרט המעיק שהחלטה להשיב את הילדה להוריה לא היטיבה עמה. היא חיה כיום חיים אומללים ביותר. אבל האם הדבר אמורה לשנות את ההחלטה העקרונית שנוגעת להשבת ילד ביולוגי שנחטף מהוריו, גם אם יש להם פחות כסף מלהורים המאמצים? למרות הדוגמה הזאת, שבוודאי מייצגת לא רק את המקרה שלה, מוקדם לקבוע זאת.

הסרט גם דן בעניינים מוסריים אחרים, כמו היחס של התקשורת אל האנשים שהיא מסקרת. צוות של בייביסי מימן את נסיעת הזוג מברזיל לישראל ואת כל השמות שלהם. עם זאת, לאחר מכן הוא לא ביקר ולו פעם אחת את המשפחה המאומצת. האם הצוות ידע שהאב והאם הביולוגיים רק העמידו פנים שהם יחד ושהאם כבר הרה לגבר אחר? עד כמה וכיצד עודדו את הזוג - לו יש כיום עשרה ילדים שהוא מזניח, לה יש שבעה שכמעט

בתחילת הסרט היא עוד חיה אצל האב בשכונת עוני. לילדים אין אוכל ובקושי קורת גג. אביה מכה אותם, נועל אותם בחדרים ורוב הזמן מזניח אותם. באחת הפעמים, לאחר שהילד הקטן יותר שבר את ידו, המשטרה באה לקחת אותם. הם נמסרו למוסדות של המדינה ובתקופה מסוימת ברונה עברה וניסעה לבקר אותם עד שהפסיקה. בסוף הסרט נאמר שכברזיל חיים עוד 9 מיליון ילדים נטושים כאלה.

את כולם היא מזניחה - לצאת למסע הזה? ושוב, עד כמה זה משנה.

העובדות הן כאלה: האם רוסלינדה, שהתקבלה כמנצחת כאשר שבה עם התינוקת לבברזיל וזכתה לקבלת פנים בסגנון אווה פרוו, הסתכסכה עם בתה, שברחה מהבית 16 פעם עד גיל 12. כאשר חזרה ברונה בגיל 13 כשהיא כבר הרה, האם סילקה אותה מהבית. היא סירבה לגדל לה אותם. כשהיו לברונה שני ילדים, היא עברה לגור אצל אביה השיכור.

בסרט נראית ברונה אפרסינדה וסקוסלדס כשהיא בת 20 ואם לשני ילדים, בני 6 ו-3.